

Maastricht, 13-4-1959
Turennestraat 21

Hooggeachte Juffrouw Maessen,
Door een plots opgekomen niet uit te stellen beslommering heb ik U op Uw prettige inkoop-brief van 9 dezer, alvast een gedichtje toegezonden, waaraan Harry ook zijn part had.

Ik ga U nu een paar woordjes schrijven, als eigenlijke beantwoording. En dat begin ik maar weer met het versje:
„Onwaarschijnlijk, ” pag. 39 van Emeritaat
Toen is dat meisje beginnen te lopen
rond dat goudentientje, waar de zon in scheen
Met de zon is zoveel te kopen
en dat alles voor mij alleen.
Waar zullen mijn schoudertjes dragen
dit oranje licht in zulke een overvloed?
Zal ik niet liever dit de bloemen vragen,
die altijd weten, hoe het moet?

Zo is dat meisje blijven dwalen
rond dat tientje tot zonsondergang.
En zo vond ik haar slapend ademhalen
met dat verdonkerd schijfje onder haar wang.
Het had dus nog altijd niets uitgezocht
en niets gekocht.

Dit gedichtje schreef ik in ± 1955.
Was het profetisch? Of radar-iek zoals dat tegenwoordig ook al kan. In ieder geval, hebt U er op een boeiende wijze in Uw brief uiting gegeven aan dat zalige gevoel te kopen, na te hebben gekozen en dit aan de liefste te kunnen laten zien.
En als ik het mag horen, wat het is geworden, zal Harry mij dat wel verhalen.

Ik ben met het nalezen van „de Tocht” nog lang bezig geweest en gezien mijn ogen, schoot ik niet hard op, maar ik heb Uw werk eraan al meer en meer gaan appreciëren en vaker gedacht: van hoeveel vrije droomtijd heeft de dichter daar Lily beroofd? Ik ben er erg tevreden over en zal in het toekomstige nog wel eens gaarne van Uw goede, belangloze diensten gebruik maken.
Maar het tempo van Harry kan ik niet meer opbrengen. Ik zal het dus kalm aan doen.

Als U nog geen keuze hebt gedaan, gun U de poëzie van kiezen en kopen

dan nog maar een poosje, ik blijf be-
nieuwd wat de einduitslag is. Veel
keus en veel smaak

en met hartelijke groeten ook aan Harry
Pierre Kemp
(PIERRE KEMP)